

D ů v o d y:

Žalobkyně uplatňuje dovolací důvod podle § 503 čís. 4 c. ř. s. a spatřuje právní mylnost napadeného rozsudku v tom, že odvolací soud zamítl její odvolání jen proto, že se nedostavila k odvolacímu roku, aniž se zabýval odvolacími důvody. Dovolatelce jest přisvědčiti v tom, že nedostavení se odvolatele k odvolacímu roku ve sporech pracovních není důvodem, aby odvolání bylo bez dalšího jednání zamítnuto. Podle § 33 zák. o prac. soudech ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n., projednává se věc před odvolacím soudem znovu v mezích určených návrhy stran v odvolání. O řízení před odvolacím soudem platí obdobně ustanovení civilního řádu soudního o řízení před sborovými soudy první stolice jako soudy procesními. Není správný názor dovolatelky, že jest tu použití obdobně předpisů civilního řádu soudního o odvolacím řízení. Proto nelze použiti, a to ani obdobně, předpisu § 491 c. ř. s. Ježto pro odvolací řízení nepřichází vůbec v úvahu »prvý rok« ve smyslu § 239 c. ř. s., nelze, když se strana nedostaví k odvolacímu roku ve sporech pracovních, užiti obdobně ustanovení § 396 c. ř. s., jak dovozuje žalovaná v dovolací odpovědi, a neprávem zamítl odvolací soud odvolání žalobkyně jen z důvodu, že se odvolatelka nedostavila k odvolacímu roku a že prý se odvolacímu soudu nebylo lze zabývatí odvolacími důvody. Ježto odvolací jednání bylo již provedeno, jde již jen o rozhodnutí právní otázky, kterou měl odvolací soud řešiti. Bylo proto napadený rozsudek zrušiti a odvolacímu soudu uložití, aby se zabýval uplatněnými odvolacími důvody a o odvolání znovu rozhodl.

Čís. 13460.

K účinkům poznámky spornosti v případě, že sporný zápis byl rozsudkem zrušen, nepatří, že právo, pro které bylo na zrušení sporného zápisu uznáno, má býti zapsáno v pořadí poznámky.

(Rozh. ze dne 19. dubna 1934, R I 1192/33.)

Soud první stolice povolil exekuci vnuceným vkladem vlastnického práva na nemovitostech v pořadí poznámky žaloby povolené usnesením knihovního soudu ze dne 24. prosince 1926. Rekursní soud povolil exekuci vnuceným vkladem vlastnického práva jen v pořadí běžném a zamítl návrh na povolení vkladu v pořadí poznámky žaloby. D ů v o d y: Rozsudek tvořící exekuční titul neustanovuje, v jakém pořadí se má státi vklad práva vlastnického pro stranu vymáhající, a proto právem se domáhá stěžovatelka změny. Usnesení okresního soudu v H. ze dne 24. prosince 1926, kterým byla povolena poznámka žaloby, netvoří exekuční titul. Ostatně jde v tomto případě vlastně o poznámku spornosti podle § 61 knih. zák., která má ten právní účinek, že rozsudek o žalobě působí nejen proti tomu, pro koho vklad, jemuž jest odporováno, jest zapsán, a proti jeho singulárnímu nástupci, nýbrž i proti těm, kdo teprve po okamžiku, kdy žádost o poznámku spornosti na soud knihovní dojde, dosáhly knihovních práv. S výmazem vkladu, který byl napaden, má soud podle § 65 druhý odstavec knih. zák. po-

voliti také výmaz poznámky spornosti a výmaz všech těch vkladů a záznamů, o které po poznámce sporu na právo, které má být vymazáno, bylo žádáno. §§ 61 a 65 knih. zák. spočívají na zásadě, že se zrušením popřené vkladu staly veškeré zápisy, které byly na popřené právo povoleny, neplatnými a že jest je s výmazem vkladu popřené práva rovněž vymazati.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

V rozsudcích, o něž se návrh na zápis vlastnictví pro dovolací rekurentku na nemovitostech v návrhu uvedených opírá, není stanoveno, v jakém pořadí, nanejvýš že v pořadí poznámky spornosti má být vlastnické právo dovolací rekurentky vloženo. Mezi účinky poznámky spornosti v případě, že sporný zápis byl rozsudkem zrušen, není (§ 65 knih. zák.) uvedeno, že právo, pro které bylo na zrušení sporného zápisu uznáno, má být zapsáno v pořadí poznámky. Návrh na zápis vlastnictví dovolací rekurentky v pořadí poznámky spornosti nebyl ani podle listin ani jinak opodstatněn a rekursní soud právem návrhu v tom směru nevyhověl.

Čís. 13461.

Žalobu o pohledávku z osobního poměru, knihovně zajištěnou, lze poznamenati, je-li ten, proti komu žaloba směřuje, zapsán v pozemkové knize jako vlastník zástavy.

(Rozh. ze dne 19. dubna 1934, R I 132, 133/34.)

Žalující banka navrhla, by proti žalovaným byly vydány platební příkazy, by rukou společnou a nedílnou zaplatili žalobkyni pohledávku ze zápůjčky ve zbytku 727.550 Kč, a dále navrhla, by při zástavním právu, jež jest vloženo na nemovitostech žalovaných ve výši 1,300.000 Kč, bylo poznamenáno, že pohledávka žalobkyně, 1,300.000 Kč jest vymáhána žalobou. S o u d p r v é s t o l i c e vydal platební příkaz a povolil navrhovanou knihovní poznámku. R e k u r s n í s o u d zamítl návrh žalobkyně, by bylo poznamenáno, že pohledávka žalobkyně 1,300.000 Kč zapsaná ve vložkách v návrhu uvedených jest vymáhána žalobou. D ů v o d y: Žalobkyně tvrdí v žalobě, že žalovaní z pohledávky ze zápůjčky 1,300.000 Kč s přísl. knihovně zjištěné dluhují zbytek 727.550 Kč s přísl., navrhuje však vydání příkazu žalovaným, by pohledávku ze zápůjčky ve zbytkové částce 727.550 Kč s přísl. pod exekuci zaplatili. Není tedy předmětem žalobní žádosti, která je rozhodnou, pohledávka hypotekární zástavním právem na nemovitostech zajištěná, nýbrž uplatňován je nárok z osobního poměru na zaplacení bez návrhu, by exekuce byla vedena na nemovitosti, na kterých pohledávka vázne. Není také vymáhána pohledávka celá, nýbrž jen její část a prvžalovaná není spoluvlastníkem, nýbrž M., jenž vůbec není žalován. Podmínky pro poznámku hypotekární žaloby není, podle návrhu žalobního poznámka podle §§ 59 a 20 b) kn. zák. není přípustnou.